

تجارت ۶۰/۸ میلیارد دلاری

مجموع تجارت ایران با ۱۵ کشور همسایه در سال گذشته به حدود ۶۰/۸ میلیارد دلار بالغ شده که رشدی معادل ۱/۴ درصد نسبت به سال ۱۴۰۱ داشته است. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، محمود نجفی عرب، رئیس اتاق تهران گفت: جهش تولید با تکیه بر مشارکت مردم، بایدها و نیایدهایی دارد و به همین دلیل در همان ابتدای سال و بعد از اعلام شعار سال از دبیرکل محترم اتاق درخواست کردم که کارگروهی برای تحقق شعار سال تشکیل دهیم و بایدها و نیایدها را در حوزه حکمرانی و بخش خصوصی مشخص کنیم. خوشبختانه این کارگروه تشکیل شده و تا انتهای این هفته جمع‌بندی اولیه که با مشارکت همکاران انجام شده است، تدوین خواهد شد و در مرحله بعد به هیئت‌رئیس و هیئت‌نمایندگان ارائه می‌شود تا نظرات اصلاحی اعمال شود و در نهایت بخش مطالبه‌گری اتاق را در سال جدید بر این محور استوار خواهیم کرد و موضوعات راپیگیری می‌کنیم.

حق مسکن کارگران افزایش نیافت

روز گذشته جلسه‌ای با حضور اعضای شورای عالی کار در وزارت کار برگزار شد و اخبار دریافتی بیانگر این بود که قرار است برخی آیتم‌های مزد ۱۴۰۳ مجدداً مورد بررسی قرار گیرد و احتمال افزایش حق مسکن کارگران وجود دارد. در حالی که علی باقری، نماینده کارگران در شورای عالی کار درباره این جلسه گفته بود که موضوع در خصوص افزایش حق مسکن کارگران است اما علی اصغر آهنی‌ها، نماینده کارفرمایان بعد از پایان جلسه گفت: جلسه خاصی امروز نداشتیم و بحثی در خصوص اصلاح دستمزد هم نشد، این که نماینده کارگران اعلام کرده بود حق مسکن افزایش پیدا می‌کند، ما اطلاعی نداریم. با وجود این اظهارنظر تشکیل جلسه روز گذشته به دلیل نارضایتی نمایندگان کارگری بود و مقرر بود شورای عالی کار با حضور گروه‌های سه‌جانبه تشکیل جلسه دهد و تجدیدنظر در برخی آیتم‌های دستمزدی ۱۴۰۳ صورت گیرد.

تقدیم بازار زعفران به افغانستان

بازارهای صادراتی که سال‌ها پیش با زحمت آماده کرده بودیم را به دلیل عدم مدیریت در تولید، برداشت و صادرات دودستی تقدیم افغانستان و برخی کشورهای دیگر کردیم. علی حسینی، عضو شورای ملی زعفران ایران در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه در گذشته تولیدکننده بیش از ۹۰ درصد زعفران دنیا بودیم، گفت: در حال حاضر اما این درصد کمتر شده و حتی کمتر نیز خواهد شد، زیرا تولید زعفران به دلیل عدم آموزش‌های درست در کاشت، داشت و برداشت کاهش یافته و قیمت آن نسبت به ۵ ماه گذشته حدود ۴ برابر بیشتر شده است. او ادامه داد: درست است که افزایش قیمت ممکن است تا جایی به نفع تولیدکننده باشد، اما در یک نقطه‌ای بازارها و مشتریان خود را از دست می‌دهیم. عضو شورای ملی زعفران ایران اضافه کرد: تصور می‌کنیم تولیدکننده اول زعفران در دنیا هستیم؛ ولی هند، یونان، مراکش، اسپانیا هم وارد عرصه شده و تولیدکنندگان قدری هستند. افغانستان نیز از دیگر تولیدکننده‌های زعفران به‌شمار می‌رود.

کسارنامه خوراکی‌ها

بررسی خروجی سیاست‌های دوساله گذشته دولت در کنترل تورم سبد غذایی مردم

وجود دارد نمی‌توانیم ۹۰۰ هزار تن تولید داشته باشیم. آمار ابتدای سال تا دی ماه کشتارگاه‌ها نیز نشان می‌دهد حدود ۴۰۰ هزار تن تولید در ۱۰ ماه داشته‌ایم. اگر بین ۱۰ تا ۳۰ درصد کشتار را خارج از کشتارگاه‌های رسمی در نظر بگیریم، ۵۲۰ هزار تن تولید داخل داشته‌ایم. با توجه به واردات ۹۰ هزار تنی واردات در ۱۰ ماه گذشته، سرانه هفت کیلو قابل محاسبه خواهد بود که البته در دهک‌های پایین جامعه این سرانه به شدت کاهش یافته و از سبد غذایی بسیاری از این خانوارها حذف شده است.

قیمت شیر خشک ۲/۵ برابر شد

قیمت شیر خشک ۲/۵ برابر شد. زمانی که روحانی دولت را به رئیسی تحویل می‌داد، قیمت هر قوطی شیر خشک ۴۵۰ گرمی، ۳۹ هزار و ۷۴۴ تومان بود اما در اسفند ۱۴۰۲ قیمت به ۱۰۱ هزار و ۴۹۸ تومان رسید. این رشد قیمت ناشی از تغییر قیمت ارز ترجیحی از ۴۲۰۰ به ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان بود اما همزمان با عقب افتادن تخصیص‌ها و دوترخی شدن شیر خشک، سال گذشته با کمبود شیر خشک در بازار مواجه شدیم. عدم تخصیص ارز به تولیدکنندگان شیر خشک در کشور در شرایطی اتفاق افتاد که حدود ۲۰ هزار تن از مواد اولیه تولید شیر خشک اطفال سالانه از طریق واردات به کشور تأمین می‌شود. به این معنا که حدود ۸۰ درصد ماده اولیه شیر خشک از طریق واردات در اختیار تولیدکنندگان قرار می‌گیرد. بنابراین، در چنین شرایطی انتظار می‌رفت که عدم تخصیص ارز به واردات ماده اولیه این محصول، تولید شیر خشک را کاهش داده و در اغلب موارد متوقف کند.

از ۲۰ مهرماه سال گذشته عرضه شیر خشک با ثبت کد ملی

مرداد ۱۴۰۰ کاهش نشان می‌دهد. قیمت هویج در مرداد ۱۴۰۰ به‌طور متوسط ۱۷ هزار و ۳۰۳ تومان بود اما در اسفند ۱۴۰۲ به ۱۳ هزار و ۱۳۸ تومان کاهش پیدا کرده است.

در کنار این رشد منفی، کالاهایی هستند که چهار برابر رشد قیمت داشته‌اند که مهم‌ترین و اثرگذارترین آن در سبد هزینه خانوار، گوشت گوسفندی است. براساس آمار اعلامی مرکز آمار، قیمت گوشت گوسفند در زمان شروع به کار دولت سیزدهم ۱۲۸ هزار و ۴۹۹ تومان بوده اما اسفند ۱۴۰۲ به ۵۶۰ هزار و ۸۶۷ تومان رسیده است. یعنی ۳۰۵ درصد افزایش قیمت که به مفهوم چهار برابر شدن قیمت است. البته شاید وقتی قیمت ۵۶۰ هزار تومان اعلامی مرکز آمار را می‌گویند تعجب کنید چون تقریباً همه با قیمت‌هایی که به یک میلیون تومان تنه می‌زند بارها مواجه شده‌ایم. این خوش‌بینی مرکز آمار نسبت به قیمت‌ها شاید ناشی از محاسبه قیمت گوشت دولتی در سبد نمونه‌گیری باشد. اما گوشت دولتی مگر به چند درصد از افراد جامعه می‌رسد؟

مسئولان می‌گویند امروز ۹۰۰ هزار تن تولید داریم. ولی رئیس اتحادیه دام‌سبک می‌گوید این میزان تولید را نمی‌بینیم. با مصرف‌کننده که صحبت می‌کنیم می‌گوید مصرف گوشت در سبد ماهانه‌اش کاهش یافته است. مغازه‌دار هم می‌گوید ۶۰ درصد افت فروش داشته است. آمار کشتارگاه‌ها نیز تولید ۹۰۰ هزار تن را نشان نمی‌دهد. اگر واقعاً ۹۰۰ هزار تن تولید داشته باشیم نباید قیمت گوشت ۶۰۰ تا ۸۰۰ هزار تومان باشد. نمودار عرضه و تقاضا قیمت را مشخص می‌کند. اگر عرضه نسبت به تقاضا بالاتر باشد قیمت‌ها پایین می‌آید. پس می‌توان گفت براساس قیمتی که امروز در بازار

قرار است به سمت سیاست‌های انبساطی برای ایجاد رشد تولید تغییر جهت دهد. در دوسال و نیم گذشته سیاست‌های دولت عمدتاً بر محور کنترل تورم چرخید و همین امر باعث انقباضی شدن سیاست‌های پولی شد. در نتیجه سرعت رشد نقدینگی اندکی کند شد و به زیر ۲۵ درصد رسید. با وجود آنکه تمرکز دولت بر کنترل تورم قرار گرفت، در دوسال و نیم گذشته عملکرد خوبی به جا گذاشته نشد و تورم همچنان بالای ۴۰ درصد ماندگار شد. با وجود رشد شدید قیمت‌ها، در سال جاری با شنیدن خبر سیاست‌های انبساطی این احتمال وجود دارد که تورمی بیش از آنچه در سال‌های گذشته شاهد بودیم، اتفاق بیفتد. در همین دوسال و نیمه‌ای که عمر دولت سیزدهم می‌گذرد، بر خلاف وعده‌های پرشمار و متعدد رئیسی و سایر اعضای دولت در خصوص کنترل تورم، شتاب قیمت‌ها به‌طور خاص در خوراکی‌ها بسیار چشمگیر بوده است. در این دوسال به‌طور متوسط خوراکی‌ها رشدی حدود ۲۰۰ درصد داشته و قیمت‌ها در این بخش سه برابر شده است. رشد ۲۰۰ درصدی قیمت خوراکی‌ها وقتی معنادارتر می‌شود که کنار رشد دستمزد قرار گیرد. در دو سالی که گذشت، دستمزد‌ها ۸۴ درصد افزایش پیدا کرد و چانه‌زنی نماینده کارگران برای جبران عقب‌ماندگی دستمزد از هزینه‌ها و رساندن آن برای تأمین حداقل‌های معاش نتیجه‌ای به دنبال نداشت.

با توجه به اینکه درصد بالای سبد هزینه خانوارهای دهک‌های آسیب‌پذیر به خوراکی اختصاص دارد، تورم مواد غذایی این دهک‌ها را بیشتر از دهک‌های پردرآمد متاثر می‌کند

تنها استثنای خوراکی

در لیست خوراکی‌ها همه ردیف‌ها بین ۱۰۰ تا ۳۰۰ درصد افزایش داشته است و فقط قیمت هویج با رشد منفی ۲۴ درصد نسبت به

برای خودنماینده و وکیل اختیار نمایندند فارغ از اینها بنده هیچگاه نماینده شورای عالی کار که عضو رسمی یا جایگزین یا علی‌البدل باشم نبوده‌ام و فقط نماینده تشکل صنفی متبوع خود بودم. زمانی که آقایان اعلام کردند که ایشان عضو علی‌البدل ما در جلسات بوده، وزارت کار عنوان کرد که ایشان نیز نماینده تشکل خود بوده است و فرد بازنشسته نمی‌تواند به‌عنوان عضو اصلی باشد بحث بعدی این است که آقای سهرابی عنوان کرده‌اند که در سال ۱۴۰۲ نیز بنده در جلسات شرکت می‌کردم، من در آن جلسه نماینده یک تشکل صنفی با نام کانون انجمن‌های صنفی کارگران کشور بودم. ایشان همچنین عنوان کردند که با بنده به‌عنوان رئیس اتاق تعاون خراسان رضوی مصاحبه شده، باید اعلام کنم بنده در حوزه تعاونی‌های کارگری به‌عنوان یک کارگر عضو شرکت تعاونی کارگری خودم بوده و هستم و با رای مستقیم اعضا به‌عنوان هیات مدیره انتخاب شده‌ام. در اجتماع تعاونی‌ها که اتحادیه‌ها شکل می‌گیرند نیز به‌عنوان عضو هیات مدیره اتحادیه تعاونی‌های مسکن کارگری انتخاب شدم. بعد از آن، برای تعیین اعضای هیات ریسه اتاق‌های تعاون، این اتحادیه‌ها هستند که اعمال رای می‌کنند و از بین آنها هر تعاونگر اعم از اینکه عضو هیات مدیره تعاونی باشد یا عضویت در تعاون داشته باشد، می‌تواند در مجموعه اتاق‌های تعاون کاندیدا شود و بنده نیز به‌عنوان عضو هیات مدیره کارگری در اتاق تعاون منتخب جمع هستم و بعد از آن نیز هیات رئیسه محترم از بین هفت نفری که بودیم یک نفر را به عنوان رئیس اتاق انتخاب می‌نمایند. در اینجا هیچ بحث کارگری کارفرمایی وجود ندارد.

بازتاب ۱

جوابیه نماینده سابق کانون

انجمن‌های صنفی کارگران به يك مصاحبه

در روز پانزدهم فروردین، روزنامه هم‌میهن گزارشی با عنوان «پروژه سرکوب دستمزد» منتشر کرد که در آن گفت‌وگویی با احسان سهرابی مشاور حقوقی سابق شورای عالی کار صورت گرفته بود که در آن گفتگو به آقای هادی ابوی اشاره شده بود. به این وسیله پاسخ ایشان تقدیم می‌گردد: چند نکته در خصوص مطالبی که ایشان مطرح کرده وجود دارد؛ اول اینکه گفته‌اند آقای خدایی حذف شده و آقای ابوی در جلسات حضور پیدا می‌کرده که اصلاً اینگونه نبوده است، ما از سال ۸۱ که کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران شکل گرفت، به‌طور مستمر نماینده‌ای در شورای عالی کار داشته‌ایم. همین‌طور که از اسم آن نیز پیدا است و قانون و آیین‌نامه مربوطه مشخص کرده در آنجا قید شده که نمایندگان اصلی دارای رای سه نفر بامعرفی کانون عالی شوراهای اسلامی کار هستند که این افراد می‌توانند مشاوره‌هایی را با خود همراه داشته باشند، اما بنا به تدبیر دوران گذشته وزارت کار یعنی از همان سال ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ به بعد، یک نماینده از تشکل کانون عالی انجمن‌های صنفی و یک نماینده از تشکل مجمع نمایندگان در این شورا حضور داشتند که به‌عنوان

نماینده تشکل کارگری خود بودند نه نماینده رسمی و صاحب امضا زمانی که آقای خدایی بنا به مطلبی که وزارت کار ایراد گرفت از حضور منع شدند کانون عالی شوراهای ملی نام‌های اعلام داشتند به دلیل اینکه عضو علی‌البدل جلسات بوده عدم حضور آقای خدایی غیبت محسوب نمی‌شد و عنوان کرد ایشان در جلسات حضور ندارند، کانون عالی شورای اسلامی نامه‌ای نوشت چرا که هم‌زمان نفر جایگزین یا جانشین آقای خدایی را در شورا داشتیم و از نظر آنها بنده و آقای تاجیک از مجمع نمایندگان قبلاً به‌عنوان عضو علی‌البدل در آنجا حضور داشتند که در این زمینه هیچ مکاتباتی تحت عنوان معرفی عضو علی‌البدل انجام نشده و نمایندگان تشکل از خود تشکل مربوطه و با‌عنوان نماینده معرفی نامه صادر می‌شده و شورای عالی کار نیز دعوت می‌کرده است ضمن اینکه شاید افرادی به‌عنوان نماینده در جلساتی یا محافلی شرکت نمایند اما طبیعتاً و قانوناً فردی که بازنشسته باشد نمی‌تواند به‌عنوان نماینده کارگران در هیچ مرجعی حضور داشته باشد. هر چند که این نیز با قوانین بین‌المللی و سازمان جهانی کار متضاد است چون در آنجا گفته شده که کارگران می‌توانند